

Kázeň z ev. Služieb Božích v Bratislave (zborová sieň, Legionárska 6), **UTOROK** po Poslednej nedeli po Zjavení, 27. 1. 2026, **18.00**; ES 40, 525, 434, čít.: Ž 107, 23 - 32

téma

kázne: **S Ježišom v lodi**

Marek 4, 35 - 41: „³⁵ V ten istý deň, keď sa zvečerilo, povedal: Prejdime na druhú stranu! ³⁶ I opustili zástup a vzali Ho so sebou tak, ako bol na lodi; aj iné lode boli s Ním. ³⁷ Vtedy strhla sa veľká povíchrice a vlny sa valili do lode, že sa už naplňala. ³⁸ On však spal v tyle lode na hlavnici. Zobudili Ho, volajúc: Nedbáš, Majstre, že hynieme? ³⁹ A On, prebudiac sa, pohrozil vetru a povedal moru: Zmlkni, utíš sa! I prestal víchor a nastalo veľké utíšenie. ⁴⁰ Potom im povedal: Čo sa tak strachujete? Ako to, že nemáte viery? ⁴¹ I báli sa veľkou bázňou a hovorili medzi sebou: Kto je to, že Ho aj vietor, aj more poslúchajú?“

Milí bratia a milé sestry!

Strach je prirodzenou a do určitej miery aj zdravou súčasťou našej duševnej výbavy.

Pomáha nám vyháňať sa nebezpečenstvu a chrániť život. Sotva jestvuje rodič, ktorý by sa nikdy nezachvel strachom o svoje dieťa.

Bojíme sa nielen o deti, ale aj o ďalších ľudí blízkych nášmu srdcu - o tých, ktorých milujeme.

Bojíme sa neznámej budúcnosti - toho, čo nás čaká v našom neistom svete.

Máme strach o svoje zdravie, prácu.

Bojíme sa zlých rečí, zlých činov, zlých - voči nám nepriateľsky naladených, škodiacich nám ľudí.

Bojíme sa i bezvýhodiskových situácií, do ktorých sa dostávame. Vtedy sa nás strach drží ako kliešť.

Strach máme aj pred náročnými úlohami. Keď - podobne ako biblický Jonáš - neveríme, že by sme mali svetu čo povedať, čo dať. Keď utekáme pred tým, k čomu nás Pán Boh povoláva (Jon 1, 1 - 3). Alebo keď nemáme odvalu a - ako tretí sluha z Ježišovho podobenstva - zakopeme zverený talent (Mt 25, 18. 24 - 25).

Radiť: „Neboj sa“ niekomu, kto sa má strach, koho tvár je bledá, komu ide od strachu vyskočiť srdce z hrude, koho pohľad je vydesený, **spravidla veľmi nepomôže.** Zrejme užitočnejšou je rada: „Pomaly, zhlboka a pravidelne dýchaj“ (možno do papierového vrecúška).

Ako si však poradiť so strachom, ktorý nie je chvíľkovým preľaknutím sa, ale strachom, ktorý v skrytosti nosíme v sebe a ktorý sa v nás prebúdzá v náročných situáciách? - V tých našich životných búrkach a povíchriciach?

Píše o tom evanjelista Marek. Spomína učeníkov, ktorí prežili na rozbúrených vodách Genezaretského jazera krušné chvíle. Celé sa to zomlelo večer (v. 35). Faktom je, že práve noc

bola časom, keď sa rybári venovali rybolovu. Učeníci boli skúsení. Viacerí z nich boli profesionálnymi rybármi. Na Genezaretskom jazere sa tvorili veľké vlny – jazero bývalo označované aj výrazom more, i keď voda v ňom bola sladká, nie slaná. Sila povíchrice tento raz učeníkov zaskočila a vydesila. Keď sa profesionálom zdá, že loď pôjde ku dnu, že sa potopí, nie je to len planý poplach suchozemského intelektuála.

V obrovskom kontraste s ich – zdá sa posledným zápasom – je zmienka o tom, že Ježiš *spal v tyle lode na hlavnici*. Učeníci Ho budia a vyčítavo Mu vravia: „Nedbáš Majstre, že hynieme?“ Je to kľúčový okamih príbehu a pre nás z neho plynie poučenie: **Keď sa ťa zmocní strach a panika, prebud' Ježiša.**

Kresťan nie je „Nebojsa“. **Aj človek veriaci v Ježiša sa môže báť.** Podstatné je, že **viera nezmizne, hoci je malá, slabá, nepevná.** Aj slabá viera v Pána – v Jeho moc a pomoc stačí, aby nás viedla životom a držala nás „nad vodou“. Už aj slabá viera postačuje, aby Ježiš vstal a priniesol nám pokoj.

Pána Ježiša nezobudila desivá povíchrice, ale ľudské volanie – dôvera v Jeho pomoc v beznádejnej situácii. Hoci slová učeníkov znejú vyčítavo, predsa sú volaním na Ježiša, modlitbou – v zmysle: „Pane, urob

niečo!“ A to je ďalší dôležitý moment evanjeliového textu. **Aj v okamihoch, keď vnímame, že veci nemáme pod kontrolou, že naše skúsenosti sily a um nestačia, keď spoznávame svoje ľudské limity, sme hľadat' pomoc u Pána, modliť sa k Nemu.**

Pretože učeníci boli v lodi s Ježišom, nemuseli Ho nikde hľadať. Je zásadnou záležitosťou, byť v jednej lodi s Ježišom. Ak sa životom plavíme s Ním, tak vo chvíľach, keď sa nás zmocní strach vieme, že aj vtedy nám je nablízku. Keď sa Ježiš „prebudí“, aj tá najväčšia búrka sa utíši. Na učeníkoch badáme, že strach síce celkom nezmizol, Pán *im povedal*: „Čo sa tak strachujete?, no **keď dáme Kristovi šancu, aby vstúpil do nášho života, do našich búrok, povíchríc, rozlične skrývaných obáv a strachov, potom sa začnú diať ohromné veci!**

Strach síce nie je celkom preč, no už nás nebude paralyzovať, už nás neochromí, neprevalcuje. **Keď sme s Kristom, môžeme hovoriť o krachu strachu.** Veď je tu niekto väčší, než akékoľvek hrôzy a strachy, ktoré si dokážeme i nedokážeme prestaviť. Na Ježiša je spoľahnutie! To platí dokonca v pri stretnutí so smrťou. On ju porazil a tým, ktorí v Neho veria slúbil: „*Pretože ja žijem, aj vy budete žiť*“ (Ján 14, 19b). Síce za nás nevyrieši všetky problémy a svet

sa v momente nezmení na raj, no, **keď sme v lodi s Ježišom, nemusíme sa dať strachom ovládnuť.** Sme schopní dôverovať Jeho zachraňujúcemu náručiu, ktoré nás istí – v živote i v hodine smrti. V Žalme 116, 3 – 5 čítame:

„³ Obklúčili ma povrazy smrti, zastihli ma úzkosti záhrobia, našiel som súženie a žiaľ. ⁴ Ale vzýval som meno Hospodinovo: Ó Hospodine, zachráň moju dušu! ⁵ Milostivý je Hospodin a spravodlivý, náš Boh sa zľutováva.“

Áno, **na konci je a bude On, náš Pán a Spasiteľ Ježiš**

Kristus. Neochráni nás od všetkého, čo nám naháňa strach, ale **dá nám silu a odvahu čeliť ťažkostiam a prejsť nimi v Jeho moci.** Nedištancuje sa od nás. Ako sľúbil, je s nami po všetky dni až do konca sveta (Mt 28, 20).

Pán Ježiš pozná naše strachy. Všetkým, čo je v našom živí a svete ťažké, prechádza s nami. To je vzácna istota Božích detí.

Zostaňme i my s Ním – v jednej lodi s naším Pánom a Záchrancom. Amen.

S použitím: Jiří Mrázek: *Markovo evangelium, 1 – 8* (vyd. Jan Keřkovský – Mlýn, Jihlava 2018);

viacerí autori – výklady 16. – 17. 1., 21. – 25. 1., 27. 1. (in: *Na každý den 2026* vyd. Kalich, Praha 2025):